

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi M.DC.XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

APPENDIX.

Accidit inadvertenti in tanta congerie innumerabilium fymboliarum undique & diverſo tempore congeſtarum, ut earundem ad Typum recollectarum, alia ad dictandum ſegregata maturius ad manum venirent & ſubinde loco, cui debebantur, exciderent, qua operi deinde inſerta confuſam ſeriem annorum effeciſſent. Credidimus proinde conducibilibus, ſi partem illarum ad ſinem operis attingeremus, partem Auctario Menologiꝝ noſtri inſereremus. Paucula proinde damus huic operi convenientiora, qua plurimum doluimus in ordine operis & libri huius ſuis annis excidiſſe. Boni conſules optime Lector, dum non ingrata erunt, qua haud minimum ſpectant intentionis noſtrae inſtitutum: accendendi Novitiatorum non ſolum animos ad Maiorum ſtudia, ſed Seniorum quoque recentiſſimis exemplis animandorum & recreandorum.

ANNO CHRISTI M. DC. IX.

BENEDICTI REDIVIVI, (memorando ſanè rei ſeriò agendæ monumento) rerum ſcilicet ſuaꝝ, ipſe ſatagit maximus Monachorum Archidux, & Religioſorum omnium Patriarcha Benedictus, qui ipſo dictante Numine, & ſanctiſſimæ memoriæ Antiftiti Venerabili Annæ de Bois Abbatiffæ Teneramundanæ revelatione divina inſtructæ atteſtatione, auxiliantibus cæteris ordinum di verſorum Inſtitutoribus, aſſiduis & irremiſſis Precibus Deum optimum Maximum quàm demiffiſſimè exorans, iuxta communes Eccleſiæ preces excitari in ſuis poſteris, eandem, cui ipſe inſervivit, ſpiritum, ſimilia quoque cæteris efflagitantibus, exauditus eſt pro ſua reverentia, & promiſſum divinum accepit, idipſum paulo poſt futurum, ſuaſquè quas ipſe Deus dictaverat Regulas & obſervari ad amuſſim velit, & huc uſquè ad Regulas humanæ prudentiæ, & ut vocant Diſcretionis, à ſapientibus ſecundùm ſæculum minus Religioſis haud minimum violatas merito doluerit, revocandas, nec multo poſt exemplis recentiſſimis ſanctorum Monachorum accedentibus miraculis Hereſes omnes eliminandas, nec prius Europæ pacem & tranquillitatem reddendam, quàm in ſua quæ Deo vouerunt verba Religioſi omnes conveniant, divino ſpiritu animum, vires & addituro, quæ ipſe ſapientiſſimè ſervanda dictaverat. Ut videant, qui divini ſpiritus tantis conatibus auſint contradicere, & laborem in præcepto fingere ad quod obſervandū omne ſuum auxilium Deus ipſe pollicetur.

ANNO CHRISTI M. DC. XIX.

Vlta exceſſit mortali ad immortalẽ ſanctæ memoriæ Iacobus Frater con-

verſus Monafterij ſancti Severini de Neapoli è familia Magliulorum vir planè admirabilis, exemplar ſingulare ſtupendæ humilitatis, qui & ſi in ſervitio omnium eſſet, nulli tamen non viſus venerabilis, cum omnium non ſolum amorem mereretur, ſed omnem honorem mereri quoque videretur. Oeconomum & Cellarium ſui Monafterij egit annis quàm plurimis, & taliter, qualiter divinus Spiritus in Regula ſanctiſſimo Patri noſtro dictavit, largus & benevolus in omnes, ſoli ſibi rigidus etiam contra voluntatem Abbatis in Confratres beneficus, quod illorum omnia eſſe diceret, & cum Abbas ipſum dehortaretur ſumma cum humilitate claves ad ejus pedes depoſuit, & ut alteri ejuſmodi imperaret, rogavit cujus eximijs virtutibus victus Abbas ne Deum iuxta offenderet, ut claves reciperet, & ut videretur, liberè ageret, imperavit. Sed de vita huius prolixius in Auctario Menologiꝝ noſtri. Fuit metuendus Cacodæmonibus, magnis hodiè prodigijs à Deo honoratus.

ANNO CHRISTI M. DC. XX.

COelum gaudio implet ſeliciſſimus ad Superos tranſitus Venerabilis Viri Iacobi de Graffijs Abbatis ex Congregatione Caſſinenſi, Viri undequaque Doctiſſimi, Canonum multo tempore Profeſſoris eximiꝝ, omni honore longè digniſſimi, ſingularis Caſſinatum ornamenti, qui plurimo in vitæ rigore ætatem tranſfigens, non tam Virginea quàm Angelica puritate, morum ſumma integritate, admirabili in omnes humanitate, animos omnium intuentium tantumquè Virum cognofcentium rapuit. Fuit Deiparæ Virgini longè devotiſſimus, omne ſabbatum ob ejuſdem honorem in pane gregario & aqua jejunans, tantæquæ Tutelarĩs honorem apud

apud omnes promovens, confidentissimè asserendo calū terrasque prius peritura quam periturus sit, qui serio devotus Deiparæ fuerit: Effebuit non minus in ipso divinus amor, ita ut Christo vivens ipsius passionè totus depalceretur. Vitam prolixiorè Auctuario nostro Menologij Benedictini reservamus, dignam lectione, digniorè imitatione, quam sine clausit felicissimo diem mortis prævidens & prædicens, qua felicissimè decessit anno prædicto 19. Octobris, Tertio post obitum anno elevatus prodentibus Viri sanctimoniam energumens & prodigiosè curatis, innumeris consequentibus miraculis.

ANNO CHRISTI M. DC. XXVI.

J Nestimabilis splendoris sydus cælo Empyreo infert hoc anno Firmamentū syderibus longè illustrius Italia, Hieronymum nimirum Arminicum Virum planè incomparabilem, nostræ ætatis ornamentum singulare. Virum damus uti accepimus, summâ magnorum & celebrium testium fide probatam & communicatam.

Hieronymus Neapoli parentes habuit Joannem Franciscum Arminium Regni senatorem & Aureliam Scatolam Nobilitate marito parem: quibus anno 1559. die 5. Octobris in lucem editus ad Luitrales Baptisimi Undas Caroli nomen sortitus fuit, quod ei postea in Hieronymi trāsit, dum mortuus mundo, Vitam Monasticam Panormi in S. Martini ad scalas Benedictino Asceterio felix auspiciaretur. Ut primum se Religiosa militia inauguratum vidit, ascendit ad cor altum ut honoraret Jesum, Benedicti & aliorum imitatione, quibus curæ fuit ad summa conniti, mediocria non magni facere. Remissius aliquando ad culmen veræ perfectionis properanti, ex insidiis adrepens Cacodæmon, palam populo improvitum colaphum incussit, ad citioremque gressum incitavit: inde Angelicæ vitæ & nunquam deinde intermissi, singularis cum Dæmone certaminis initium, quem ut vinceret, sibi ipsi bello indicto, ne domesticorum transfugis vires hostium augerentur, carnem quæ ad cognatum hostem facilius descisceret, cilicij asperitate, labore, vigiliis, ac inedia macerabat. Tota Vita ejus abstinentiâ mirabilis imprimis fuit: paucis duntaxat herbis vel leguminibus, bis, vel ad plurimum ter in hebdomadâ modicè sumptis, sicim sæpè frigida extinxit. Orationis studium nuspiam intermissum, ad miraculum usque, cum ei 28. horas humi stratus, & extensis in formam Crucis brachiis sæpè sæpius impenderet. Cilicio è filis ferreis, zonâ item ejudem generis, ita pungebat artus, ut aculei carnem

horrendè fodientes, ad intimâ usque penetrarent, Asperimæ dein flagellationes, somniquæ in nuda humo paruitas assiduò comitabantur. Extremam paupertatem Christi Crucifixi affixi, almæ item Dei Matris, & S. Michaelis Archangeli suis in imaginibus possessio solabatur. Humilitas profundissima oblatam sibi à Francisco Sfortia S. R. E. Cardinali opulentissimam Abbatiam, à Ranutio Parmæ & Placentiæ IV. Duce insignem Episcopatum, à Religione debitos meritis & Virtuti suæ honores constantissimè arcebat. Patientiâ se ipsam Vincens in prodigia usque erupit: percussenti se in maxillam Dæmoni, cum præberet alteram, fugere de obsessò corpore compulsi: eadem demississimi animi constantia, ab avaro medico Virtuti Sanitatum Hieronymi indignantè alapam excepit: immò iniurias benedicti rependens, pessimè tractantem se coram aliis monachum, & hanc ob causam Deo permittente obsessum à Dæmone, oratione soluit: alterius inepta & absurdissima Epistola minime commotus, sola taciturnitate pervicacem vicit & modestiâ ad veniam submissè postulandam coegit. Pari patientiæ scuto illatas sibi iniurias retundens Deo tectus plures tam inimicorum, quam Dæmonum insidias evasit. Ter porrectum sibi venenum, ter nullo vitæ periculo sumpsit: Licet nihil in eo ab æmulis etiam corrigendum occurreret, mille nihil ominis persecutiones passus, omnes teste innocentia felix evicit. Maximum cum malis spiritibus certamen, certa semper Victoria, & summum demum in eosdem imperium fuit. A Dæmone quem de Energumini cujusdam corpore Panormi pellebat arreptus, & ad altissimam fenestram ut precipitaretur sublatus, intrepida mente sese, nil potenti absque Dei permissione Cacodæmoni permittens, adegit, ut unde raptus fuerat referretur. Alias pari impetu sese in vadentem adeo compressit, ut tam à se, quam ab eo quem miserè torquebat adolescente fugere compulerit. Virginitatis ope, quam cum primo ætatis flore Virginum Regiæ consecratam, ad mortem usque in violatam integerrimamque conservavit, adeo formidabilis reprobis extitit spiritibus, ut sola sæpè nominis sui invocatione, sæpius sola presentia, tactu, aut oleo à se benedicto, sæpissime solo Crucis Dominicæ signo, nullis aliis adhibitis exorcismis, ab his quorum infederant corpora, fugaverit. Quod ei cum alibi, tum maxime Neapoli, Genue, Panormi, Mellanæ, frequentissimum evenit, ubi innumeros fanaticos instituta oratione restituit sanitati, aliaque magno numero operatus est miracula, quæ amplissimè descripra in

Pro-